

Kristel Pärtna: kontserdilaval on kontakt publikuga vahetum kui ooperis

Täna õhtul teeb Klassikaraadio otseülekande Estonia kontserdisaalist, kus Rahvusooperi koor ja orkester, sopran Kristel Pärtna ja dirigent [Arvo Volmer](#) kannavad ette Francis Poulenci "Stabat Mater". Pärtna sõnas, et ooperilavale on tema jaoks astuda kergem, kuid tunneb end hästi ka kontserdilaval. Kristel Pärtna on aastate jooksul mänginud arvukates "Võlflöödi" lavastustes, seejuures on erinevaid rolle kogunenud kolm tükki. "Võlflööt" oli üldse mu elu esimene ooper. Laulu ettevalmistuskursuselt tulnuna puudus mul eelnev kogemus ooperistuudioga. Thomas Wiedenhoferi lavastus oli kõige esimene kogemus mulle üldse, millele järgnes [Vanemuises](#) esimese poisina ooperikogemus, mis on mulle kõige rohkem meelde jäänud just seetõttu, et mittekogenud lauljana oli see mulle väga suur väljakutse. Arila Siegert oli väga karm lavastaja, kes tajus kohe ära, et ma olen noor ja roheline. Ta üpris palju kiusas mind, aga ma arvan, et tulemus oli seda väärt," rääkis Pärtna.

Järgmine "Võlflöödi" kogemus tuli Soome Rahvusooperis Pamina rolliga. "See ei olnud üldse tüüpiline ooperilavastus. See oli selline multimeedia lavastus, kus multifilm jooksis seina peal ja sinna peale tuli siis meil justkui tummfilmi näidelda. Selle raskus oli ka see, et seal oli tohutu suur sein, kus oli väga palju uksi, kõrgel, madalal – igal pool. Selleks, et järgmisel pildil üldse laval olla, tuli varakult minna lava taha valmis, kus meid kinnitati seina peale turvarihmaga. Tihtipeale oli selline üsna õõnes tunne kuskilt kõrgelt hakata laulma ja veel näiteks mõnda keerukat partiid," meenutas sopran.

Kõige keerukamaks on Pärtna sõnul siiski "Võlflöödis" öökuninganna roll, milles ta [Estonia ooperiteatris 2022.](#) aastal üles ka astus. "Öökuninganna partii on väga-väga keeruline. Just see, et ta tuleb ainult kolmel korral kahe aariaga ja sa pead end kokku võtma nüüd ja kohe. Ebaõnnestumise protsent on tegelikult päris suur ma usun kõigil. See treenitus peab lihtsal olema väga suur. Aga ma ei ole koloratuursoprani rolle väga palju laulnud, et kord-kaks aastas on päris keeruline seda partiid laulda," sõnas Pärtna. Lisaks teeb asja keeruliseks laulja sõnul see, missuguseid partiisid ta teistes lavastustes sinna kõrvale laulab. "Koloratuuri poolt on päris keeruline vormis hoida, et ta

kultuur.err.ee

Teater Vanemuine
Rahvusooper Estonia
Estonia teater
Arvo Volmer

püsiks selline kõrge, kerge ja väle." Nüüd laulabki Pärtna just sel põhjusel taas Pamina osa.

Kui "Võluföödis" pole laval rollid segamini läinud, siis näiteks "Figaro pulmas", kus on palju retsitatiive, on Pärtnal vahel tulnud tahe lisaks Susannale ka näiteks krahvinna osa laulda. "Tean, et ka teistel on tulnud samasuguseid hetki, kuna need partiid on kõik peas," muigas ta.

Kõige pikemalt on Pärtna mänginud Violetta rolli ooperis "Traviata". "Seda ma laulsin kokku 11 aastat. Mul ei tekkinud tunnet, et ma oleks sellest kuidagi tüdinenud. Ma püüdsin alati leida midagi uut igas etenduses, ma vähemalt püüdsin vältida seda, et ma kordan neid täpselt samu emotsioone."

Teistsugune tunne on Pärtna sõnul laulda ooperilava asemel kontserdil sümfooniaorkestri ees. "Grimmi ja kostüümiga lavale minnes kehastada kedagi teist on võib-olla mõnevõrra lihtsam, kuna distantis publikuga on suurem. Kontsertlavale minnes olen ma siiski rohkem Kristel Pärtna. See kontakt publikuga on vahetum kuigi ma ei saa öelda, et see emotsioon või tunne oleks väga palju erinev. Hea tunne on ka sellise kujul minna publiku ette."

Koos Estonia orkestri ja ooperikooriga ettekandmisele tuleb Francis Poulenci "Stabat Mater" on Pärtnale juba neljas versioon "Stabat Materist", mida esitada. Varem on ta laulnud Pergolesi, Pärdi ja Dvořáki kompositsioone. Poulenci "Stabat Mater" erineb teistest selle poolest, et selles on põhiline rõhk solisti asemel kooril. Pärtna liitub ainukese solistina kolmes osas. Kõige keerukamaks peab Pärtna Poulenci teoses meloodialiini: "Kuidagi kujutlusena ta tekitab mulle sellise tunde, et ta on selline tihe mingisugune uss, mis voolab täiesti ettearvamatutesse kõrgustesse või siis vastupidi tuleb mõni madalam noot. Nende täpne ja puhas tabamine on üsnagi keerukas."

Kõige ilusamaks hetkeks peab Pärtna kuuendat osa ehk "Vidit suumi". "Sopran laulab sellest, kuidas jumalaema kannatab oma poja risti kõrval. See valu tekitab mulle paralleeli sellega, mis meie läheduses praegu toimub, kui paljud emad tegelikult oma poegade pärast kannatavad," selgitas sopran.

Kuula kell 19 algavat otseülekannet Estonia kontserdisaalist Klassikaraadio vahendusel siit.

Toimetaja:

Rasmus Kuningas

Allikas:

"Delta", intervjueris Anne Aavik